

Протокол

№

гр. София, 20.05.2020 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18
състав**, в публично заседание на 20.05.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10570** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, вр. чл. 144 АПК, на именното повикване в 14:36 ч. се явиха:

ИЩЕЦЪТ Й. С. Д. – редовно уведомен, явява се лично и с адв. А., редовно упълномощена от по-рано.

ОТВЕТНИКЪТ СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ КЪМ МИНИСТЕРСТВО НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ – редовно призован, представлява се от главен юрисконсулт Г., редовно упълномощена от днес.

СГП – редовно уведомена, представлява се от прокурор Д..

СЪДЪТ ДОКЛАДВА, че по делото е изготвено заключение на съдебно-счетоводна експертиза, постъпило в срок.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Страните (поотделно): Запознати сме със заключението. Не възразяваме да се изслуша вещото лице.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към изслушване на заключението на съдебно-счетоводната

експертиза.

СНЕ САМОЛИЧНОСТ НА ВЕЩОТО ЛИЦЕ:

О. Х. Т. – 71 г., българка, българска гражданка, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ вещото лице за наказателната отговорност по чл. 291 от НК.

Вещото лице Т.: Представила съм заключение в срок, което поддържам.

На въпрос на Адв. А., вещото лице Т.: Това обезщетение (задача № 3) е по чл. 237, ал. 1 ЗМВР и се дължи при уволнение на служителя, в размер не по-голям от шест заплати, при положение, че лицето не е започнало работа на друго място. Претендираното с исковата молба обезщетение е съвсем различно и няма данни то да е платено.

Адв. А.: Нямам повече въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

Юрисконсулт Г. към вещото лице: Може ли да посочите периода, за който е начислено и изплатено обезщетението по чл. 237, ал. 1 ЗМВР; за кои месеци се явява, за да може да разграничим попада ли част от претендирания период в тях.

Вещото лице Т.: Няма значение. То е обезщетение поради уволнение. Съгласно ЗМВР, всеки един служител има право до шест заплати да получи като обезщетение. Няма значение за кой период е. Той може за този период да е бил болничен или да е отсъствал по някакви причини, взима се неговата заплата със съответните елементи и се умножава по шест. Приспада се само, ако е работил някъде на друго място. Няма относимост към съответен период. Това си е просто обезщетение по закона в размер на определени заплати.

Юрисконсулт Г.: Възразявам срещу така изразеното становище, тъй като в посочената справка, на която и вещото лице се базира единият месец е преизчислен, като е приспадната сума от осигурителния доход при друг работодател. Нека се уточни кой е периодът.

Вещото лице Т.: Това е периодът след уволнението и няма нищо общо. Жалбоподателят е уволнен със Заповед № 513 з-629/05.12.2014 г., считано от 08.12.2014 г. От този период нататък тече обезщетение за шест заплати, като в този период попада месец април 2015 г., в който той е бил някъде на работа при друг работодател. Ако не попадеше април месец, щяха да се вземат шест заплати, т.е. след 08.12.2014 г. шест месеца напред. Той е получил обезщетение по чл. 237, ал. 1 ЗМВР. Не е получавал обезщетение по ал. 2.

Юрисконсулт Г.: Нямам други въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ намира, че следва да приеме заключението, изготвено от вещото лице Т., тъй като същото е добросъвестно и компетентно.

Ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА заключението на изслушаната съдебно-счетоводна-експертиза,

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение на вещото лице в размер на 420.90 лева, което да се изплати от бюджета на АССГ. Издаде се РКО

Адв. А.: Във връзка с предоставената ни от съда възможност представям и моля да приемете удостоверение, че за процесния период моят доверител не е работил при друг работодател, не е имал граждански и трудови договори за периода, за който е

претенцията за обезщетението.

Юрисконсулт Г.: Не възразявам да се приеме.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приеме.

Адв. А.: На основание чл. 214 ГПК и с оглед приетата по делото експертиза правим изменение на иска, като вместо претенцията от 4900 лв. искът да се счита предявен за 4761,33 лв.

Юрисконсулт Г.: Не възразявам срещу искането за изменение на иска. Няма да соча нови доказателства. Нямам доказателствени искания.

ПРОКУРОРЪТ: Да се допусне изменение на иска. Нямам доказателствени искания.

СЪДЪТ намира, че следва да приеме представеното удостоверение от ищеца, изходящо от НАП

Намира също, че следва да допусне изменение в предявения иск по отношение на неговия размер

Предвид изложеното;

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА удостоверение изх. № 220191903029930/05.12.2019 г., издадено от НАП.

ДОПУСКА изменение на предявения иск по отношение на неговия размер, като същият следва да се счита предявен за сумата от 4761,33 лв.

Предвид липсата на други доказателствени искания

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Адв. А.: Моля да постановите решение, с което да уважите предявения иск. От събраните по делото доказателства категорично се установи основателността на иска, както и претенцията по размер. Моля при решението на делото, да вземете предвид направеното уточнение в експертизата и от разпита на вещото лице, че моят доверител е получил обезщетение. То е за незаконното уволнение. В конкретния случай претенцията ни е за времето, когато е останал без работа, в резултата на отстраняването му от длъжност, а не на уволнението. Претендираме и законната лихва с направеното уточнение в първото по делото заседание, а именно от 18.09.2016 г., до окончателното изплащане на сумата. Претендираме направените разноски, за което представям списък.

Юрисконсулт Г.: Оспорвам изцяло предявената искова молба. Считаю същата за недопустима, тъй като претенцията за обезщетение следва да се разгледа по специалния ред на чл. 237 ЗМВР, както урежда и чл. 8, ал. 3 ЗОДОВ, а именно когато друг специален закон урежда дадена материя, този се изключва. Предоставям на съда преценката по същество дали ще разгледа претенцията. В случай че решите, че искът е допустим, моля да го отхвърлите като неоснователен и недоказан. Подробни съображения сме развили в писмен отговор, който поддържам. Претендирам юрисконсултско възнаграждение. В случай че претендираното адвокатско възнаграждение е над определения в Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения размер, моля да бъде намален.

ПРОКУРОРЪТ: Считаю предявената искова претенция за основателна и доказана, като споделям изложените съображения и доводи от страна на ищеца. Считаю, че в

хода на настоящото производство се доказва наличието на фактическия състав на отговорността в иска. Моля съда за произнасяне в посока уважаване на иска.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В ЗАКОНОВИЯ СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:47 ч.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: